לא רצה זימה מקודמת . דלמא כעל דלמא על תנאי ולא נתקיים וכי רצה מיהא מקודמת ואע"ג דמסתמא בעילה ספק רוצה ספק אינו רוצה אמרינן הואיל ומכרך דמסתמא בעילה הוי קדושין : **מבניס למפרע** . שהרי לא הוברר התרומה מעולם : **לכשיבקע** . כשיבא לידי כך ודאי עכשיו שהוא אוכל תן תודה אור לחזק לכך דלמא שכיח ליבקע :

מתני' סכומה עומדי גיטין . שסופר הוא וטעל שכר וכולה שיהו מזומנין לו פעמים שאדם בא לשוכרו [גיטין לו: ושם] והוא טרוד בשכרות אחרים : **לריך זיניח מקום פתוח וכו'** . שאם רואה הגר ביניהם לא יאמר הריני כותב כל הגט וכגמרא מפרש טעמא : **לריך זיניח מקום כו'** . ואם שמע שהיה אחד רוצה אחר חבירו להעלותו מה לא יאמר הריני כותב מיד ותניח מקום הזמן לבדו שלא יהא שטר מוקדם ללא לריך זיניח מקום הלוה והמעות אע"ג דלוכל למיתב למידי , גזירה שטרות אטו גיטין : [זבחים ג.] **מפני שהקנה** . בגמ' מפרש להיכא קאי : **פוסל בכולן** . ואפילו הניח מקומות הללו וטעמא מפרש בגמ' : [לעיל כ. ושם] **ר' אלעזר מכשיר בכולן** . ובלבד זיניח מקומות הללו : **חוץ מגיטי נשים** . לגזירה בהן מיפסח אטו תורף . **שנאמר וכתב לה** . בגמרא פריך האי תורף הוא דלכתיב : **נתן** לף מקום פרי לת מוסרת . שגם זה עיקרו של גט : **עדי מסירה כרתי** . הלכך וכתב לה לאו תחימת עדים היא קאי לתחימת עדים היא אלא שמסרה סופרים מפני תיקון העולם וכי כתיב וכתב לה" משמע לעיקר כריתות קאי להיות כל הני דלמטן : **וגרישה** . למעוטי לאוקמי בכולהו והוא שכתב כר"ת ולממרא בכולהו והוא שכתב מקום התורף לון כותבין על המכובר (לעיל דף כא:) והכל כשרין לכתוב (לעיל כג:) והכותב סופרי גיטין כולהו לוקמינהו למעוטי לר"ת : **דקתני לון כותבין** . והדר תנא כתבו על המכובר כשר" ומדקתני רישא לסיפא לוקמינהו דהכי קאמר לון כותבין סופרי שמא יכתוב תורף כו' : **אבל סיפא** . "הכל כשרין לכתוב דקתני "שלון קיום הגט אלא בחותמיו" : **לימא ר' מאיר היא** . ואיכו לריך לעייר מקום התורף ,ומשמעון שמואל דלריך ורבי אלעזר היא וסיפא דקתני "שלון קיום הגט אלא בחותמיו" לאו "לתכשורי תורף דתרם שומה וקטן דשלא לשמה" קאי אלא למיעוטא קאי דאשמה כותבה גיטה לשמה והאיש שוכרן-שלון קיום הגט אלא בחותמיו ואלא דנקט "חותמיו" משום דרוב עדי מסירה הם החתומים בו "ורוב גיטין חתומים הם לפני ר"ת מפני תיקון העולם : **לימא לאוקמא כר' אלעזר** . ולא קשיא מידי כדפרישית : **אבל פיו מדסיפא** . פליג ר' אלעזר אריבא דקתני רבי אלעזר מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים וריבא מכשיר אף בגיטי נשים : **לימא ריבא לאו רבי אלעזר היא** . וא"ל לעייר מקום "הרי מותרת" אלא אם כן מוסיף אלא מקום הסמוך לבדן משום קטנה כדלקמן : **תמ"ל** . שמואל דריבא אמני כר"ת ותכי תנאי ולטיבתא דר' אלעזר כדלקמיה : **מפני מקנת סופר** . התירו לכתוב בסופס שלא לשמה : **ור"ת היא** . הא דקתני "מפני התקנה" התירו לכתוב בסופס הא לאו הכי הוה לסיר רבי אלעזר היא דכתיב בכתיבה מדאורייתא : **לא לכתוב** . דלמא אתי למכתב תורף אלא מקום שיהו מזומנין לו שרו ליה ובלבד לשמה סופר שיהו מזומנין לו שרו ליה ובלבד לשמה ותורף דשטרות אמני גזר משום תורף דגיטין , וגזר שטרות אטו גיטין : **שעלולין אחר** [ועי' תוס' ד"ה] גזר לגזילה לגזילה היא : **והא כי לתיל לא אתורף כתיב** . דכתיב כריתות כתיב דהייגו תורף והיכי ילוף ר"ת מיניה למיסר סופס : **נתן** . לא תימא שנאמר דמשמע מיניה ילוף אלא "משום" כלומר משום שנאמר בתורף "וכתב לה"-לשמה גזריכן טופס אטו תורף לדלוייתא :

לא רצה האב אינה מקודשת אמר ליה בין לר' יהודה בין לר"ש לא שנא תולה בדעת עצמו ולא שנא תולה בדעת אחרים אלא להו ברירה והתם כדקתני מעלמא דאמרי לה לר"מ אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא זה שותה טבלים למפרע אמר להם לכשיבקע:

מתני' הכותב שטרי גיטין צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה ומקום הזמן, שטרי מלוה צריך שיניח מקום המלוה מקום הלוה מקום המעות מקום הזמן, שטרי מקח צריך שיניח מקום הלוקח ומקום המוכר מקום המעות מקום השדה ומקום הזמן מפני התקנה ,ר' יהודה פוסל בכולן ר' אלעזר מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים שנאמר וכתב לה לשמה : **גמ'** אמר רב יהודה אמר שמואל צריך שיניח אף מקום "הרי את מותרת לכל אדם" ור' אלעזר היא דאמר עדי מסירה כרתי ובעינן כתיבה לשמה, באב אשטעינן הך למיימא בההיא הוא דאיכא לאוקמה בר"א דקתני אין כותבין וקתני "כתבו" אבל בפיא דקתני שאין קיום הגט אלא בחותמיו אימא ר"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי ואי אשטעי בההיא ההיא נמי איכא לאוקמה בר"א אבל הא אימא - מדסיפא ור"א היא דישא לאו ר"א: צריכא : מפני התקנה : מאי תקנה? אמר רבא מפני תקנת סופר ובר"א היא דאמר עדי מסירה כרתי ובין הוא דאפי' סופס נמי לא לכתוב ומשום תקנת סופרים שרו רבנן "ר' יהודה" פוסל בכולן- גזר סופס אטו תורף ,גזר שטרות אטו גיטין "ור"א" מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים" סופס אטו תורף גזר ,שטרות אטו גיטין לא גזר : **שנאמר וכתב** לה' : והא כי כתיב "לה" אתורף הוא דכתיב? אלא אימא משום שנאמר וכתב לה-לשמה"

קשיא

בין לרבי יהודה בין לר"ש לא שנא וכו' . ורבי יוסף דמסיק בפ' בכל מערבין (עירובין דף לז:) דלר"ש ניח ליה בריבה נבי הריני מערב לבנותיו של כל הסמה כולה רליתי אלך לריתי אלא דמסיק רב יוסף לחיפוך ולר"ש ללה מבעוד יום עירובו עירוב כו' רב יוסף יחלק בין בתולה בדעת עלמן לתולה בדעת אחרים :

התם כדקתני טעמא כו' . בפרק בכל מערבין (עירובין דף לז:) מפרש רבא טעמא משום דבעיכן לתסים שבריה ניכרין וגרלה להתם גרים רבה מלחייהי לבני בתריה ושוב להתם גמי מסיק טעמא כי הכא : **רבי** אלעזר מכשיר בכולן . פירש בקונטרס ובלבד זיניח מקומות הללו וקשה לר"י דבגמרא פסיק רב כר' אלעזר וקאמר לפי' בשטרות והאמר רב בפי כו' אלמא מחזי כשיקרא ה"ג מחזי כשיקרא ואי לא מכשיר ר"ת אלא בסופס דשטרות מה מחזי כשיקרא ליכא מאחר שהניח מקום המלוה והלוה והמעות ושוב שמעת ליה פריך מדרב בפי אלא משום דפסיק כר' אלעזר אבל אי הוה סבר כרבנן הוה ניחא ליה ואי שייך בסופס מחזי כשיקרא לאפי' סבר כרבנן אקשי לרב בפי ולא שייך בסופס דשטרות ומלחה לר"י דר"ת מכשיר בשטרות אלא לבני אותה העיר וכן לבנות אותה העיר וכן נמי בשטרי הלוואה ובשטרי מקח ומכר דאמתא דמילתא אין משום אל לבו שמא יבא לידו מעיר אחרת: אמר רב יהודה אמר שמואל וצריך שיניח אף מקום הרי את מותרת לכל אדם ור"א היא דאמר עדי מסירה כרתי ובעינן לשמה : מאי מפני התקנה ובדין הוא דאפילו תופס נמי לא לכתוב ומשום תקון סופרים ובדין הוא דאפילו תופס נמי לא לכתוב ומשום תקון סופרים שרו ליה רבנן ור' יהודה פוסל בכולן גזר תופס אטו תורף וגזר שטרות אטו גיטין ור"א מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים תופס אטו תורף גזר שאר שטרות אטו גיטין לא גזר ה)תופס אטו תורף:

חוץ מגיטי נשים . והיו לומר בשחכרוני עבדיה נמי פסיל דאם כן בפ"ק (לעיל ט.) גבי שלשה דבריס שאין גיטי נשים לשחכרוני עבדיה ובדברי ר"ת בתרבץ דקתני וכדברי ר"מ בתרבץ: **וצריך** זיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם . כלל דוכתי משמע שכותבין לשון זה בגט ובפ' בתרא (נקמן פה.) ומי תניא גופיה של גט הרי את מותרת לכל אדם והגיע ר"ת לכתוב לשון זה בגט לכל בטופסי גיטין לו היה כתוב ומ"מ ליו להויא לעז על גיטין הרלתונים שהרי מתירין לכתוב כמה לשטות בגט דתניא כמו הרי את מותרת לכל אדם : **אבל** סיפא דקתני שלון קיום הגט אלא בחותמיו לימא ר"מ היא . תימה דבסוף פרק שני לעיל (דף כג.) מוקי לה ר' זריקא ל"ר יוחנן כר"מ ופריך עלה מהניחא למאמר דלמר רבה בר בר חנה ל"ר יוחנן ר"ל היא ודחק לשנויי למעלי ניחא לי' דר' יוחנן ומאי קושיא הא מצינו הכא דתנא"ג דמוקמינן ההיא דמחובר כר"ת מ"מ מוקמינן שפיר ההיא דהכל כשרים כר"מ ותור"י דתע"פ שעושה לריכותא בזה מ"מ מיסתבר דתניא כאחד תנא בכל דפיקין ודלמי ר' יוחנן מוקי לה כר"מ משום טעמא דמסיק מדסיפא ר"ל ריבא לאו ר"ת דמטעם זה קאמר ר"י בפרק ר' אחין (יבמות דף לז:) אחיות היי יודע מי שנאן ועוד דבתרתי קמייתא דמתניין בחדא פירקא ליכא קפידא טפי לאוקמיהו כאחד תנא :

מפני התקנה מאי מפני התקנה . מקום הזמן דתנא בריבא דקתני בגמרא לאחר כך היינו משום דלאחת לפרושי מפני התקנה לריכא דאמרת לכל אדם דלמר משום דלמוקי לה כר"ת דלין פירושו כמו למען דמוקי לה כר"מ :

יד א מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ז סמג עשין נ :

טז ב מיי' שם עוש"ע א"ה סימן מה סעיף ו :

יז ג ד מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ז סמג שם :

תוספות ר"ד נראה/מבנה

מתני' הכותב תופסי גיטין צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה ומקום הזמן שטרי מלוה צריך שיניח מקום הלוה ומקום הזמן ומקום המעות שטרי מקח צריך שיניח מקום הלוקח ומקום המוכר ומקום המעות ומקום השדה ומקום הזמן מפני התקנה ר' יהודה פוסל בכולן ור' אלעזר מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים שנאמר וכתב לה לשמה מי' △ ואבל שם העיר כותב ולא יועיל אותו הגט אלא לבני אותה העיר ולבנות אותה העיר וכן נמי בשטרי הלוואה ובשטרי מקח ומכר דאמתא דמילתא אין משום אל לבו שמא יבא לידו מעיר אחרת: אמר רב יהודה אמר שמואל וצריך שיניח אף מקום הרי את מותרת לכל אדם ור"א היא דאמר עדי מסירה כרתי ובעינן לשמה : מאי מפני התקנה ובדין הוא דאפילו תופס נמי לא לכתוב ומשום תקון סופרים שרו ליה רבנן ור' יהודה פוסל בכולן גזר תופס אטו תורף וגזר שטרות אטו גיטין ור"א מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים תופס אטו תורף גזר שאר שטרות אטו גיטין לא גזר ו)תופס אטו תורף:

ו) נלמה מזה דלגיטו סופר דבתוך כ"א דבתוך גם בשטרות גזר אטו גיטין ועי' בתוס' ד"ה כ"א

ג' מעשיות ופ' בריך ושמואל ופרשיון כאחד ר"ת

ג' הסברא שמואל וצריך שיניח אף מקום הרי את מותרת לכל אדם ור"א היא דאמר עדי מסירה כרתי ובעינן לשמה : מאי מפני התקנה ובדין הוא דאפילו תופס נמי לא לכתוב ומשום תקון סופרים שרו ליה רבנן ור' יהודה פוסל בכולן גזר תופס אטו תורף וגזר שטרות אטו גיטין ור"א מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים תופס אטו תורף גזר שאר שטרות אטו גיטין לא גזר ו)תופס אטו תורף:

ד) ג"ז ברות שבאותנו ופסקים לפי' רונתן

ה) מהרי"ט

ו) ר"ת

ז) ר"ת

ח) ר"ת

ט) ר"ת

י) ר"ת

יא) ר"ת

יב) ר"ת

יג) ר"ת

יד) ר"ת

טו) ר"ת

טז) ר"ת

יז) ר"ת

יח) ר"ת

יט) ר"ת

כ) ר"ת

כא) ר"ת

כב) ר"ת

כג) ר"ת

כד) ר"ת

כה) ר"ת

כו) ר"ת

כז) ר"ת

כח) ר"ת

כט) ר"ת

ל) ר"ת

לא) ר"ת

לב) ר"ת

לג) ר"ת

לד) ר"ת

לה) ר"ת

לו) ר"ת

לז) ר"ת

לח) ר"ת

לט) ר"ת

מ) ר"ת

מא) ר"ת

מב) ר"ת

מג) ר"ת

מד) ר"ת

מה) ר"ת

מו) ר"ת

מז) ר"ת

מח) ר"ת

מט) ר"ת

נ) ר"ת

נא) ר"ת

נב) ר"ת

נג) ר"ת

נד) ר"ת

נה) ר"ת

נו) ר"ת

נז) ר"ת

נח) ר"ת

נט) ר"ת

ס) ר"ת

סא) ר"ת

סב) ר"ת

סג) ר"ת

סד) ר"ת

סה) ר"ת

סו) ר"ת

סז) ר"ת

סח) ר"ת

סט) ר"ת

ע) ר"ת

עא) ר"ת

עב) ר"ת

עג) ר"ת

עד) ר"ת

עה) ר"ת

עו) ר"ת

עז) ר"ת

עח) ר"ת

עט) ר"ת

פ) ר"ת

פא) ר"ת

פב) ר"ת

פג) ר"ת

פד) ר"ת

פה) ר"ת

פו) ר"ת

פז) ר"ת

פח) ר"ת

פט) ר"ת

צ) ר"ת

צא) ר"ת

צב) ר"ת

צג) ר"ת

צד) ר"ת

צה) ר"ת

צו) ר"ת

צז) ר"ת

צח) ר"ת

צט) ר"ת

ק) ר"ת

קא) ר"ת

קב) ר"ת

קג) ר"ת

קד) ר"ת

קה) ר"ת

קו) ר"ת

קז) ר"ת

קח) ר"ת

קט) ר"ת

ר) ר"ת

רא) ר"ת

רב) ר"ת

רג) ר"ת

רד) ר"ת

רה) ר"ת

רו) ר"ת

רז) ר"ת

רח) ר"ת

רט) ר"ת

ש) ר"ת

שא) ר"ת

שב) ר"ת

שג) ר"ת

שד) ר"ת

שה) ר"ת

שו) ר"ת

שז) ר"ת

שח) ר"ת

שט) ר"ת

ת) ר"ת

תא) ר"ת

תב) ר"ת

תג) ר"ת

תד) ר"ת

תה) ר"ת

תו) ר"ת

תז) ר"ת

תח) ר"ת

תט) ר"ת